

de særlige Indskrænkninger, der med Hensyn til enkelte Strækninger til enhver Tid maatte være foreskrevne i stedlige Politivedtægter.

Kørsel med Motorcykler paa eller over Fortov, Gangsti eller paa Cyklesti er forbudt“.

Jeg vilde ønske, at det kunde blive vedtaget, men jeg maa sige, at jeg er ikke saa naiv, at jeg tror, at det vil blive vedtaget. Jeg er heller ikke saa naiv at tro, at Folk ville bryde sig noget om de Bemærkninger, jeg vil komme med. Det er en Erfaring, jeg efterhaanden har gjort, dels her i Landet, dels i Udlandet, at i nogenlunde veludviklede parlamentariske Forsamlinger bryder man sig ikke stort om, hvad der bliver sagt; i Almindelighed følge Medlemmerne saa at sige aldrig det, der bliver sagt. Jeg kan i alt Fald sige, at i min Praksis i Rigsdagen — og jeg har været der i 25—26 Aar — har jeg aldrig oplevet, at noget Menneske ved sin Tales Magt har formaaet at bringe et andet Medlem til at gaa bort fra den Stilling, han havde indtaget, naar han vel forberedt kom ud fra Gruppeværrelset herind i Landstinget. Det er, som sagt, noget, der er internationalt. Derfor tror jeg heller ikke, at det har noget at betyde, hvad jeg siger. Jeg vil imidlertid dog gøre enkelte Bemærkninger. At jeg ikke nærer store Forventninger om ved denne Lejlighed at faa dette Ændringsforslag vedtaget, er ogsaa begrundet derpaa, at jeg aldeles ikke følges af noget Medlem af Udvalget, jeg staar ganske alene i denne Sal. Men til Trods herfor vil jeg dog gerne fremsætte et Par enkelte Bemærkninger, bl. a. fordi jeg meget vil beklage, hvis mit Ændringsforslag ikke bliver vedtaget. Det er absolut ikke af personlige Hensyn eller af Hensyn til nogen enkelt Stand, men rent ud af Retfærdighedshensyn, at jeg ønsker det gennemført, thi, som jeg sagde før: Bliver denne Paragraf vedtagen, som den er foreslaaet og billiget af hele Udvalget, vil det medføre, at der udenfor København overhovedet næsten ikke vil blive Motor kørsel her i Landet, idet man ifølge denne Paragraf den største Del af Aaret ikke maa køre om Natten og ikke paa Bivejene. Naar det er Tilfældet, maa man — det vil være klart for enhver, som sætter sig ind i Forholdene —, naar man vil holde Motorvogne, desuden holde Hestekøretøj, idet man med Motorkøretøjet kun kan køre om Dagen og paa Landevejene; vil man køre om Natten og paa Bivejene, er man nødt til at holde Hestekøretøj. Med andre

Ord, Automobilkørsel bliver et Monopol for rige Folk, medens der næsten bliver et Forbud derimod for de mindre velstillede. At dette er en Urimelighed, synes jeg i Grunden, enhver maa kunne se. Hvorfor vil man forbyde disse Mennesker at køre? Der er blevet anført enkelte Grunde, men de forekomme mig ikke at have videre Betydning. Bestemmelsen forekommer mig at være temmelig bornert og i alt Fald brutal. Bornert er det at tro, at man overhovedet kan standse Udviklingen i den heromtalte Retning. Der kommer Slag i Slag forskellige Køretøjer frem, og nu er endelig dette Motorkøretøj kommet frem. Der er ikke Tvivl om, at det er det bedste Køretøj, som man nogen Sinde har faaet og i længere Tid kan vente at faa, saa det er ganske urimeligt at standse en Udvikling som denne og søge at hindre Folk i at benytte et saa stort Gode, som dette i Virkeligheden er. Det forekommer mig at være lidt brutalt — det kan jeg ikke nægte —, naar man, fordi man har Magten, vil forbyde Medborgere et Gode, som man ikke selv bryder sig om. Man kunde heller ikke tænke sig et saadant Forbud mod Motorkørsel, som denne Paragraf i Virkeligheden er, hvis det ikke var Landmændene, som for Tiden have Fler tal her i Rigsdagen og nu benytte deres Magt til at hindre et Gode for andre, blot paa Grund af, at det medfører nogen Gene for dem. Man hører meget almindeligt Landmænd sige, at de ikke kunne udstaa disse Motorvogne, man hører forskellige Udtryk brugte om dem, de sige, at de lugte ilde, og de ødelægge Vejene mere end andre Vogne, og de forskrække Hestene og lignende. Efter min Mening er det lidt urimelige Udtalelser, thi hvis der en Gang skulde indtræde, jeg vil ikke sige den Ulykke, men den Begivenhed, at vi skulde faa en socialdemokratisk Regering, kunde Socialdemokraterne med lige saa stor Grund anføre noget lignende Motiver overfor Luksuskøretøjer, som nu blive brugte overfor Motorvogne. Vedkommende Socialdemokrater kunde med lige saa stor Ret som Bønderne nu sige: Landevejen skal være til Nytte kørsel, til ordentlige Vogne, som gøre Gavn, ikke til Luksuskørsel og den Slags Ting; det vilde være lige saa fuldt logisk som den Slags Ting, man siger nu. Det er selvfølgelig slet ikke nogen Ulykke, om det kun er rige Folk her i Landet, der kunne køre med Motorvogne, og det er heller ikke nogen Ulykke, at mange Mennesker maa lundlade at gøre det. Man kan naturligvis heller ikke sige, at det er